

barhed i Almindelighed og ikke opfattet dem som særlige Indsigelser imod, at disse specielle Gymnasitilhuuse vilde blive særlig dyrt byggede, dyrere end andre Statsbygninger i det Hele taget nu ere det. Seg veed ikke, om denne min Opfattelse er rigtig; men efter de Udtalelser, der faldt ved anden Behandling, har jeg nogen Grund til at antage, at det er denne Rænte, man har villet give Udtryk. Seg skal blot sige, at dersom denne Rænte skulde faae Udtryk gennem en Regtelse af Bevillingen paa Finantsloven, vilde det være en mindre heldig Maade at give den Udtryk paa, fordi man derved vilde ramme paa et Sted, hvor man vilde gjøre andre Interesser en Del Skade, som man dog ikke ønsker at skade. Det vilde da have været rigtigere at have taget fat andre Steder i Statsbygningsvæsenet, — Noget, jeg imidlertid skal indrømme, der ikke er Tid til for ærede Medlemmer, der til at stille Vædringsforslag kun have den korte Tid mellem, at Betænkningerne blive offentliggjorte, og at Sagen kommer for til Behandling her i Salen. Men jeg tror ogsaa, at ærede Medlemmer vilde gennem deres Vædringsforslag have naaet, hvad de have ønsket, nemlig at gjøre opmærksom paa, at man finder, at Statens Maade at bygge paa i det Hele taget gennemgaaende er for kostbar. Seg gaar stadig ud fra, at den egentlige Hovedtanke med Vædringsforslagene ikke har været at ramme det foreliggende særlige Punkt, men har været overhovedet at nedlægge en Protest imod en alt for dyr Byggemaade her i Landet fra Statens Side. Dette Formaal vilde de Herrer vistnok allerede have naaet haade ved, hvad der er fremkommet ved 2den Behandling, og ved deres Forslag her, og jeg tror, at de ville naae det fuldt saa godt, naar deres Forslag forkastes, end naar de vedtages, tilmed da de, naar Forslagene vedtoges, desuden ville komme til at berøre Interesser, som de ganske sikkert ikke ønske at ramme, nemlig Udviklingen af Gymnasitilundervisningen og Afholdelsen af Foredrag i de nævnte Provindsbyer. Seg haaber derfor, at de ærede Medlemmer selv ville forstaa, at Udvalget ønsker, at deres Forslag ikke maa blive vedtagne. — Der findes dernæst udenfor Vædringsforslagslisten et Vædringsforslag, der er stillet af den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet og vedrører Botanisk Have. Dette Vædringsforslag gaar ud paa at forhøje Bevillingen her, for at faae et til Gadefejningen udenfor Botanisk Have nødvendigt mindre Beløb. Grunden til, at Udvalget ikke tiltraadte Forslaget, da det kom, var den, at Udvalget ikke vidste, om man ikke ved at tiltræde dette Forslag paatog sig en Forpligtelse til Gadefejning, som man i Genhold til en vunden Proces ikke havde. Seg antager, at den høitærede Minister vil oplyse, hvorledes det forholder sig med denne Forpligtelse til Gadefejning, og naturligvis,

naar en saadan Forpligtelse skulde vise sig at være tilstede, er det ogsaa Meningens at tiltræde Forslaget. Det er kun for at afvente en saadan Oplysning, som man ikke har kunnet faae, da der ikke har været Konference om Sagen, at man ikke har tiltraadt Forslaget. — Forhøielsen paa Vædringsforslaget under Nr. 35, til Understøttelse til trængende Elever ved Seminarierne, er en Følge af Forhandlingerne ved 2den Behandling, hvor Ministeren har imødekommet det fra Udvalgets Side udtalte Ønske. — Paa § 22 findes de 3 første Forslag stillede af Krigsministeren og tiltraadte af Udvalget, saa jeg behøver ikke at omtale dem. — Vædringsforslaget under Nr. 39 angaaende Understøttelsen til fhv. Capitain Pio er stillet af Udvalget i Genhold til et indkommet Andragende. — Vædringsforslaget under Nr. 40 er et Vædringsforslag, der staar i Forbindelse med en lignende Bevilling paa Til lægsbevillingsloven, og som jeg heller ikke behøver nærmere at motivere. — Vædringsforslaget under Nr. 41 er stillet af et Flertal i Udvalget og gaar ud paa at bevilge en Sum af 1,000 Kr. til Understøttelse af et Soldaterhjem. Ærede Medlemmer vilde erindre, at et æret Medlem her i Salen ved 2den Behandling indbragte et Forslag om Understøttelse til et Soldaterhjem i Nyborg. Man har ikke fra Flertallets Side troet det rigtig at yde Understøttelse til dette enkelte bestemte Soldaterhjem; men man har paa den anden Side anset det for ønskeligt, at der ydedes nogen Hjælp til saadanne Soldaterhjem, saafremt de maatte vise sig at svare til de Ønsker og Forventninger, man nærer til dem. Nu er det jo meddelt, at Soldaterhjemmet i Nyborg med Hensyn til Bestyrelsen og Forholdene i det Hele tilfredsstillende det værnepligtige Mandstabs Ønsker, at Bøjsget der er lovligt, at der hersker en god Tone, og at Hjemmet virkelig bidrager til at modvirke, at Soldaten er hjemløs i en Provindsby, hvilket for yngre Menneskers Vedkommende er overordentlig farligt og uheldigt. Man har derfor troet at burde stille en saadan Sum til Ministerens Raadighed, for at, naar lignende Soldaterhjem, der virke paa en ligesaa heldig Maade og ere ligesaa søgte og ligesaa yndede af den værnepligtige Befolkning, maatte opstaa, de da ogsaa kunde faae Understøttelse fra Staten og ikke blot være henvisne til privat Hjælp. Det er jo ganske klart, at man ikke derigennem paalægger Soldaterne nogen Tvang. Der er ingen Værnepligt, der er forpligt til at gaa ind i de Foreninger, der kaldes Soldaterhjem; det er kun en Mulighed, der staar aaben for ham, at kunne tilbringe sine Aftener der. Heller ikke paalægges der Bevillingsmyndigheden nogen Pligt til at fortsætte med sin Bevilling adaa; det er en Selvfølge, at der altid herfra Rigsdagens Side vil blive holdt et vaagent Øie med, hvorledes en saadan Bevilling anvendes, og ogsaa med,